

Хабібуллін Вадим Монеv'ярович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає статтям 3, 8, 24, 32, 55, 64 Конституції України (є неконституційною), частину шосту статті 232 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України) „у тій частині, яка не дозволяє потерпілому брати участь у досудовому розслідуванні дистанційно (бути допитаним) із власного житла (іншого приміщення, яке не знаходиться у приміщенні, розташованому поза територією, яка не перебуває під юрисдикцією органу досудового розслідування, або поза територією міста, в якому орган досудового розслідування не розташований) з використанням власних технічних засобів та кваліфікованого електронного підпису“.

Автор клопотання вважає, що застосування оспорюваного припису КПК України призвело до порушення його конституційного права потерпілого на доступ до правосуддя, права на рівність перед законом і недопущення дискримінації „за ознакою місця проживання, технічної спроможності чи етапу кримінального провадження“, а також права „на захист приватного життя і недоторканність житла“, що гарантовані статтями 3, 8, 24, 32, 55, 64 Конституції України.